

STÁTNI DIVADLO V OSTRAVĚ

Zbojník Ondráš

STÁTNI DIVALO V OSTRAVĚ

Premiéra 14. ledna 1956 v Divadle Jiřího Myrona

MILOŠ MACHEK:

Zbojník Ondráš

Lidová zpěvohra o 4 dějstvích.

Napsal Miloš Slavík.

Dirigent: Antonín Kašper.
Sbornísta: František Cihánek.
Choreograf: Míla Urbanová j. h.

Režisér: Mojmir Vyoral.
Scéna a kostymy: Zdeněk Hybler.
Hlasový poradce: František Forman.

Osoby a obsazení:

Fojt Ondřej Šebesta	Josef Pechaček
Ondráš, jeho syn	Oldřich Píka
Franta Šuraň, fojtův zet	Josef Šerák
Maryčka	Vlasta Tolarová
Fanyňka	Drahomira Jedličková
Holáňka	Růžena Jančová
Matuš, její muž	Zdenka Poláčková
Janek, jejich syn	Miroslav Knöz
Zdráhalka	Zdeněk Růžička
Vojta	Lída Theimerová
Juráš	Ota Viktorin
Rudoš	Kosta Holubář
Jaroš	Karel Lupinek
Haša	Miroslav Vojtašik
Štěpán, hrabě Pražma	Rajmund Mader
Viola, jeho žena	Josef Kobr
Žigo, baron Szigetti	Jiřina Hrušková
Vrchní Tragalik	Karel Šip
Alfréd, sluha	František Bydžovský
Johan, hajduk	Karel Balát
Felix, hajduk	Pavel Nebeda
Kristina, cikánka	Karel Karbowiak
	Liběna Opletalová

Spoluúčinkuje celý sbor operety a balet SDO.

Inspicent: Karel Balát.

Napovídá: Alena Švachulová.

Hlavní přestávka po 2. dějství.

Miloš Machek.

Miloš Slavík.

ff My boj za právo ni-kdy ne-zra- di- - mc bit budem

Lidový hrdina - zbojník Ondráš

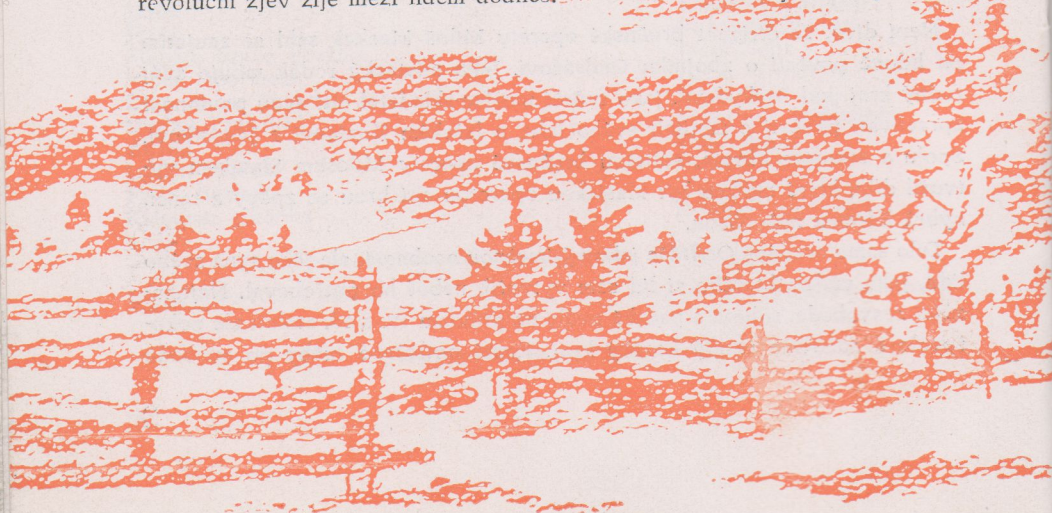
Není divu, že dirigent brněnské operety Miloš Machek sáhl se zaujetím po lidové pověsti o zbojníku Ondrášovi. Jako místecký rodák miluje svůj rodný kraj pod Beskydami, jako tvůrčí umělec-skladatel cítí svou povinnost zpracovati pověsti o mstíteli svého lidu, o lašském Kozinovi a Janošíkoví. Spolu s autorem libreta, sólistou brněnské operety Milošem Slavíkem vytvořil dílo, které nechce být klasickou operetou ani hrou se zpěvy a tanci, nýbrž lidovou zpěvohrou.

Dílo samo nechápe Ondráše jako výjimečnou osobnost, ale jako syna svého lidu, jako vůdce, kterého si lid sám vytvořil, neboť ho potřeboval. Nejtemnějším nesvoboda, robota a panská zvrůle na přelomu 17. a 18. století zle pokorovala a sužovala chudý horský kraj. Krutě potlačené tužby po svobodě

zbavovaly lid síly a revolučnosti. Dřívější rebelové už neměli té síly, která by mohla opět sjednotit lid k boji za práva. Ondrášův otec, Janovický fojt (starosta), sám rebelant a odpůrce panstva, stojí mezi dvěma žernovy. Trpí spolu se svým lidem, je však bezmocný proti despotismu hraběcího správce — vrchního Targalika. Kurážná a ostrovtipem nadaná chalupnice Holaňka se nebójí promluvit si s vrchním z očí do očí — ale nic víc. Na pozvednutí pěsti proti panskému karabáči nemá síly, právě tak jako její muž Matuš, který svou někdejší bojovnost a hrdost proměnil v marné vzpomínání na zaslou slávu — u džbánu.

A tu přichází Ondráš, bývalý student, který nechce utrpení lidu snášet. Brzy pochopí, že není možné dohodnout se s pány po dobrém, že proti násilí je třeba bojovat jen silou a jednotou. Spolu s jinými odvážnými odchází do hor a na panských statcích a zámcích se mstí za utrpení lidu. Mezi zbojníky vyvstává nový problém: proč odešli do hor, zač bojují? Ondrášova koncepce je jasná: mstít utlačovaný lid, trestat pány a lidu pomáhat. Proto také je mu lid všemožně nápomocen. Naproti tomu Juráš, stejně odvážná a silná osobnost mezi zbojníky, má jiné cíle. Chce mstít především vlastní utrpení, chce pomoci především sobě. Nechce vidět panskou přesilu, proti které není možno bojovat živelně, ale takticky a s důvtipem. Tento konflikt vrcholí podle lidové pověsti zradou Juráše, která způsobí Ondrášovu smrt. V tomto díle k samotnému zabítí Ondráše nedochází. V situaci, kdy cikánka varuje Ondráše před zrádcem ve vlastních řadách, Ondráš pochopí, že nyní nesmí dojít k rozkolu, ale naopak, že je nutno sjednotit zbojníky i vesničany. Naše inscenace pak usiluje o to, aby rozdílnost zájmů Juráše a Ondráše byla řešena co nejlouběji. Juráš nepřisáhá spolu s ostatními věrnost Ondrášovi v jeho boji za práva lidu, ale odchází a stává se nepřítelem. Tím více vyrůstá zde osobnost Ondráše jako lidového hrdiny, který byl lidmi milován a jehož revoluční zjev žije mezi lidem dodnes.

Mojmír Vyoral

Návrh scény Zd. Hyblera.

Rudoš — K. Lupínek.

Juráš — K. Holubář.

Děj „Zbojníka Ondráše“

Vesničané v Janovicích slaví hody — krmáš. Do všeobecného veselí a škadlení přichází dlouho nezvěstný syn fojta, Ondřej, kterého všichni vítají zvláště proto, že zbil zámecké hajduky, když týrali vesnické děti. Starost o Ondrášovu budoucnost je brzy zaplašena posměšnou písničkou na obávaneho vrchního. Bujné veselí přeruší náhlý příchod hajduků a samotného vrchního. Vtipná chalupnice Holáňka zabráni zjištění původce posměšné písně, nezabráni však tomu, aby se vrchní mstil na vesnických děvčatech. Ondráš chrání svou milou, je však poznán jako rebelant a má být odveden na zámek. Vzepře se a spolu s chlapci vrchního vyhodí. Nyní už nemůže zůstat doma. Rozhodne se spolu s chlapci odejít do hor a pokračovat v právě začatém boji.

Na Lysé hoře se setkáváme s dalšími zbojníky: s ospalým bývalým hajdukem Rudošem a prudkým, neukázněným Jurášem. Oba jsou Ondrášem vysláni na zvědy do zámku. Poblíž zbojnického ležení se sejde Ondráš s Maryčkou — svou milou, která ho chce přimět k návratu. Ondráš nechce ustát v začatém boji a odmítá. Juráš se vrátí s dobrými zprávami. Na zámku nevědí o přítomnosti zbojníků. Ondráš se rozhodne dobýt zámek, což všichni přijímají s radostí a nadšením.

Na frýdeckém zámku se chystá slavnost. Hraběte Pražmu však znervosňuje strach před zbojníky a vrtochy paní hraběnky. Vrchní překvapí hraběnku s jejím milencem, podvodným baronem kapitánem Szigettim a sdělí to hraběti. Ten na naléhání hraběnky nakonec rád upustí od souboje a dává pokyn k zahájení slavnosti. Do zámku přichází bývalý hajduk Rudoš a žádá lidi, aby přivedli hraběti Ondráše. Hrabě mu vyhoví a slibuje si od zneškodnění zbojníka vyvrcholení dnešní slavnosti, na níž tančí a zpívají cikánky. Uprostřed radovánek se vrací Rudoš s hajdukou a přivádí spoutaného Ondráše. Radost hraběte brzy opadne, když zjistí, že byl Ondrášem a Rudošem podveden a že se zámek dostal do moci zbojníků. Juráš se pomstí vrchnímu a zbaví tak kraj největšího zlosyna.

Po slavném vítězství však nemohou zbojníci setrvat v okolí. Obávají se vojska. Loučí se s Janovicany, kteří slibují nadále Ondrášovi pomáhat. Jen Juráš je nespokojen, protože závidí Ondrášovi jeho oblibu a touží po dobytém bohatství. Před odchodem varuje cikánka Ondráše před zrůdcem mezi zbojníky. Juráš jí chce zardousit, aby neřekla jeho jméno. Ondráš však zasáhne, neboť sám nechce slyšet, že by někdo mohl jejich společný boj zradit. Vyzývá všechny k jednotě a k přísaze. Juráš odchází, ale všichni ostatní slavnostně přísahají, že boji za práva lidu nikdy nezradí.

Štěpán, hrabě Pražma — J. Kobr.

Viola, jeho žena — J. Hrušková.

Několik poznámek k uvedení „Zbojníka Ondráše“

Děj se odehrává v Beskydách a okolí, v letech 1711—1714. V zemích českých, uherských a alpských vládl tehdy císař Karel VI. (1711—1740) — otec Marie Terezie. Ondráš se narodil 13. XI. 1680 a byl podle pověsti zrádně ubit svým druhem Jurášem r. 1715.

* * *

O Ondrášovi a Jurášovi vypravují též lidové pověsti v pomezí Chřib (hory v okolí Uherského Hradiště a Kroměříže), kde dokonce v Bilanech byl až do roku 1929 chován obraz obou zbojníků.

* * *

Chceme při této příležitosti poděkovati národopisnému pracovníku J. L. Mikolášovi, Lašskému museu ve Frýdku a zvláště pak lidové básničce a skladatelce Anně Dřevjaně z Janovic za pomoc a rady při studiu materiálů a při přípravě inscenace „Zbojníka Odráše“.

ONDRÁŠ

Petr Bezruč

Hasly hvězdy, bylo k ránu,
do mraků se Lysá zdvihla,
v dáli věže Ratiboře,
Tatry obzor zastínily,
kosi zdvihli píseň v sosnách,
já šel dolů do Frydlantu.

Cestou velký stín se míhl.
Znám ty oči, co se svítí
jak železo rozpuštěné;
znám ty pocuchané vlasy,
jak četyna přes kmen břehů;
znám ty hrubé těžké ruce,
co se o kyj podpírají -
Ondráš z Lysé - bratře Ondro!

Velikán se zaškaredil,
hned se Lysá pomračila,
kosi v sosnách dozpívali,
mraky srazily se k bokům.

„Co tu skoro z rána robiš?
Těž ty's jeden z cizích chlopů,
co zelené šaty mají,
co děvuchy vyhánějí
a co cizí řeči řondzum -
čert sám v mé je naseť bory!“

Bratře Ondro, z tvé jsem krve,
z tvé ojčizny od Těšína,
já písničky tiché zpívám

„A co národ, nezpívá už?“

Ondráš — Oldřich Pika.

Vyhynuly naše písně,
děvuše se zaškle v hrdle,
zlým když okem ti ji změří,
co zelené šaty mají
a co cizí řeči řondzum -
čert sám v tvé je naseť bory!
Jediná nám zbyla píseň
a tož: žol, žol, žol mi bedže . . .
Pobrali nám naše školy,
pobrali nám naše hory,
salaše nám pohubili

„Po zákonu tak se dalo!“

Po zákonu, bratře Ondro!

nesmi psáti po našem . . .
Viš, kdo pánem je ve Frýdku
a kdo pánem ve Vraclavi?

„Po zákonu tak se děje!“

Po zákonu, bratře Ondro!

Ve Frýdku nás podávali,
kdekdo zapřel svoji mluvu,
jako jednou zradil Juráš

„Po svědomí tak se děje!“

Po svědomí, bratře Ondro!

A již nevím, jak to bylo.
Smích se trhl knírem Ondry,
divný smích a nekonečný
(hora hoře vracela jej,
hora s hory chytala jej),
smích té matky v řecké báji,
když jí padlo sedm synů,
když jí sedm dcerek padlo -
smích jak by to od sta racků
Paskovskými nad rybníky.
A já jsem se zasmál také.
Myslím, že se cosi trhlo
tichým smíchem v boku Lysé,
věčně tiché, mlčelivé,
zkamenělé slzy oně
národa porobeného,
co se dívá přes sto roků
na ten útisk při Beskydu:
jak se směje horská matka,
když chlop kdesi v dolech zhas
když chce živit sedm ptáčat,
a kobzole dávno došly;
dětem dávnou povi báji
místo kobzol o Ondráši . . .

„A kdo dává cizí školy?“

Ten, kdo bohat, kdo má hutě.
Po našem po dědinách
potichu gorali řondzum,
ale v hutích cizí mluva,
a pro ty se školy staví

„Po zákonu tak se děje!“

Po zákonu, bratře Ondro!

Po našem slovo boží
ještě slychat na Borové,
ještě zavzní v Janovicích,
ale péro paterkovo

Zpráva o činnosti SDO v roce 1955

V prvním programu nového roku — 1956 — máme opět příležitost podat zprávu o činnosti Státního divadla v Ostravě a jeho uměleckých těles v roce 1955. Tento přehled bude čten návštěvníky našich divadel, zvláště pak našimi předplatiteli ještě také v dubnu a snad i později, protože ho dostanou do rukou všichni, kdo spatří ostravskou inscenaci lidové zpěvohry „Zbojník Ondráš“. A je to šťastná shoda okolností, že naše zkrácená ročenka je právě v tomto programu, věnovanému lidové zpěvohře z Valašska. Vždyť loňský rok byl v SDO ve znamení velkého vítězství naší operety v Divadelní žatvě 1954-55; a byla to rovněž lidová zpěvohra z Valašska („Pasekáři“ Rudolfa Kubína - laureáta státní ceny), jíž dosáhl náš operetní soubor tak krásného úspěchu.

Uměleckým ředitelem byl i loňského roku Miloslav Holub, nositel vyznamenání „Za vynikající práci“; hospodářským ředitelem Josef Moravec, šéfem opery - laureáta státní ceny - Rudolf Vašata; šéfem činohry Jiří Dalík, laureát státní ceny; šéfem baletu Emerich Gabzdyl a šéfem operety Rudolf Lampa. 600 zaměstnanců spoluvytvářelo díla, která byla uvedena na jevištích obou našich divadel — Divadla Zdeňka Nejedlého a Divadla Jiřího Myrona. Znáte jen ty viditelné, na jevišti, kolem něho a v předsálích obou divadel. Stovky jich neznáte - jen tu a tam spatříte dramaturga, režiséry, o něco častěji dirigenty, kdykoli vám děkují za váš srdečný potlesk uznání a díky. Jsou tu však ještě kolektivy výtvarníků, kreslířů, řemeslníků a nejrůznějších dělníků v dílnách, které patří k nejmodernějším v naší vlasti; jsou tu vlásenkáři, krejčí a švadleny, oblékači a oblékačky, mistři světelných kouzel, dělníci techniky, stavějící scény, dopraváci, administrativa a další desítky neviditelných, kteří vám spolu se sólisty, sbory a orchestry připravili premiéry a řadu repris dalších představení, která měla premiéry dříve.

Premiéry roku 1955:

8. 1. G. B. Shaw: *Pygmalion*; režie Vilém Kyzlink j. h., scéna a kostymy Vladimír Šrámek.
14. 1. Milan Jariš, laureát státní ceny: *Boleslav I.*; režie Jiří Dalík, laureát státní ceny, scéna a kostymy Zdeněk Hybler, scénická hudba Ludvík Poděšť, dirigent Josef Kuchinka, sbormistr J. R. Míša, choreograf Alena Kadlecová.
4. 2. Mirko Hanák: *Frajerečka*; dirigent Antonín Kašper, režie Kosta Holubář, scéna ing. Jiří Vopršál j. h., kostymy Marie Stejskalová - nositelka vyznamenání »Za vynikající práci« a Josef Stejskal.
16. 2. Giuseppe Verdi: *Falstaff*; dirigent Rudolf Vašata, režie Ilja Hylas, scéna prof. J. Obšil, kostymy M. a J. Stejskalovi.
25. 2. Viktor Gusjev: *Sláva*; režie Miloš Hynšt, scéna a kostymy Zdeněk Hybler.
4. 3. F. A. Šubert: *Drama čtyř chudých stěn*; režie Bronislav Křanovský, scéna a kostymy Otakar Schindler j. h.
31. 3. Julius Kalaš: *Dovolená s Andělem*; dirigent Antonín Kašper, režie Rudolf Lampa a Mojmir Vyoral, scéna prof. J. Obšil, kostymy M. a J. Stejskalovi.

3. 4. *P. I. Čajkovskij: Piková dáma*; dirigent Mirko Hanák, režie Oskar Linhart j. h., návrhy scén prof. Josef Šálek j. h., návrhy kostymů M. a J. Stejskalovi.
29. 4. *Ladislav Bublík: Horoucí láska*; režie Jiří Dalík, scéna a kostymy Vladimír Šrámek. Československá premiéra.
13. 5. *Calderon de la Barca: Dáma skřítek*; režie Miloš Hynšt, scéna a kostymy prof. J. Obšil, scénická hudba Josef Kuchinka.
29. 5. *Bedřich Smetana: Braniboři v Čechách*; dirigent Rudolf Vašata, režie Ilja Hylas, scéna prof. J. Obšil, kostymy Věra Tošenovská-Kanczucká.
4. 6. *Johann Strauss: Noc v Benátkách*; dirigent Vladimír Brázda, režie Rudolf Lampa, scéna prof. J. Obšil, kostymy M. a J. Stejskalovi.
11. 6. *Petr Iljič Čajkovskij: Spící krasavice*; choreograf a režisér Emerich Gabzdyl, dirigent Jan Tomšíček, scéna prof. J. Obšil, kostymy Fernand Vácha.
25. 6. *Fráňa Šrámek — národní umělec: Léto*; režie Miloslav Holub, nositel vyznamenání „Za vynikající práci“, scéna prof. J. Obšil, kostymy M. a J. Stejskalovi.
2. 7. *Viktor Hugo: Marie Tudorovna*; režie laureát státní ceny Jiří Dalík, scéna a kostymy Zdeněk Hybler, hudební spolupráce Mojmir Vyoral.
28. 8. *Bedřich Smetana: Dalibor*; dirigent Rudolf Vašata, režie Ilja Hylas, scéna prof. J. Obšil, kostymy V. Tošenovská-Kanczucká.
10. 9. *Rudolf Kubín - laureát státní ceny: Děvčátko z kolonie*; dirigent Antonín Kašper, režie Josef Kobr, scéna prof. J. Obšil, kostymy M. a J. Stejskalovi.
24. 9. *Ota Šafráněk: Dáme se rozvést!* Režie Bronislav Křanovský, scéna a kostymy Vladimír Šrámek.
1. 10. *Gerhart Hauptmann: Bobří kožich*; režie Jiří Dalík, scéna a kostymy Zdeněk Hybler.
22. 10. *Jacques Offenbach: Hoffmannovy povídky*; dirigent Josef Kuchinka, režie Ilja Hylas, scéna Zdeněk Hybler, kostymy V. Tošenovská-Kanczucká.
6. 11. *Boris Vladimirovič Asafjev: Bachčisarajská fontána*; choreograf a režisér Emerich Gabzdyl, dirigent Jan Tomšíček, scéna prof. Jan Obšil, kostymy Josef Adamíček.
19. 11. *Julius Kalaš: Mlynářka z Granady*; dirigent Vladimír Brázda, režie Miloslav Holub, scéna ing. arch. Jiří Procházka j. h., kostymy M. a J. Stejskalovi.
3. 12. *Henrik Ibsen: Nora*, režie Miloš Hynšt, scéna a kostymy Vladimír Šrámek.
4. 12. *Alexandr Sergejevič Gribojedov: Hoře z rozumu*; režie Jiří Dalík, scéna Vladimír Šrámek, kostymy Otakar Schindler j. h.
17. 12. *Georges Bizet: Carmen*; dirigent Mirko Hanák, režie a choreografie Emerich Gabzdyl, scéna prof. J. Obšil, kostymy Fernand Vácha.

Sbory všech operních inscenací nastudoval Jiří R. Míša, sbory operetních inscenací nastudoval František Cihánek. Choreografem operních a operetních inscenací byl Emerich Gabzdyl, hlasovým poradcem činohry a operety František Forman.

Opera SDO - laureát státní ceny

Skladatel a dílo:	Počet předst.	Premiéry Budova v r. 1955	Poznámka
B. Smetana: Libuše	5		DZN
Prodaná nevěsta	21		
Braniboři v Čechách	12	29. 5.	
Dalibor	10	28. 8.	
Hubička	9		
Tajemství	3		
A. Dvořák: Jakobín	4		
Rusalka	12		
Šelma sedlák	9		
Čert a Káča	3		
R. Karel: Smrt Kmotřička	13		
V. Blodek: V studni			obě opery
O. Zich: Malířský nápad	10		1 předst
P. I. Čajkovskij: Čarodějka	3		
Piková dáma	20	3. 4.	
Eugen Oněgin	9		
L. v. Beethoven: Fidelio	1		
G. Bizet: Carmen	3	17. 12.	
J. Offenbach: Hoffmannovy povídky	9	22. 10.	
G. Puccini: Madame Butterfly	3		
Bohéma	4		
G. Verdi: Aida	5		
Don Carlos	1		
Falstaff	10	16. 2.	
Maškarní ples	2		
R. Wagner: Bludný Holanďan	2		

celkem 183 představení včetně premiér

Činohra SDO

V. K. Klicpera: Zlý jelen	12		DJM
L. Stroupežnický: Naši furianti	4		DZN
F. A. Šubert: Drama čtyř chudých stěn	18	4. 3.	DZN
F. Šrámek: Léto	21	25. 6.	DZN
M. Jariš: Boleslav I.	23	14. 1.	DZN
L. Bublik: Horoucí láska	21	29. 4.	DJM
O. Šafránek: Dáme se rozvést?	12	24. 9.	DZN
A. P. Čechov: Višňový sad	9		DZN
A. S. Gribojedov: Hoře z rozumu	8	4. 12.	DZN
V. Gusjev: Sláva	21	25. 2.	DJM
A. Fredro: Dámy a husaři	12		DJM
W. Shakespeare: Romeo a Julie	15		DZN
E. Rostand: Cyrano z Bergeracu	3		DZN
Calderon de la Barca: Dáma skřítek	11		DZN
V. Hugo: Marie Tudorovna	17	2. 7.	DJM

Spisovatel a dílo:	Počet předst.	Premiéry Budova v r. 1955	Poznámka
G. B. Shaw: Pygmalion	27	8. 1.	DJM
G. Hauptmann: Bobří kožich	6	1. 10.	DJM
H. Ibsen: Nora	11	3. 12.	DJM
c e l k e m 251 představení v obou divadlech			

Balet SDO

J. Burghauser: Honza a čert	15		DJM
P. I. Čajkovskij: Labutí jezero	12		DZN +3 předst. Mís-
Spící krasavice	20	11. 6.	DZN tek a Gottwaldov
B. Asafjev: Bachčisarajská fontána	5	6. 7.	DZN
c e l k e m 52 představení			

Opereta SDO

J. K. Tyl—Fr. Škroup: Lesní panna	12		DJM
O. Nedbal: Polská krev	16		
R. Kubín: Pasekáři	6		+1 žatev. předst. v Praze
Děvčátko z kolonie	20	10. 9.	
M. Hanák: Frajerečka	31	4. 2.	
J. Kalaš: Dovolena s Andělem	35	31. 3.	
Mlynářka z Granady	10	19. 11.	
J. Strauss: Tisíc a jedna noc	20		
Noc v Benátkách	20	4. 6.	
K. Millöcker: Gasparone	22		
Hervé: Mamselle Nitouche	14		
R. Planquette: Zvonky cornevillské	11		
O. Wilde: Jak je důležité mítí Filipa	3		
c e l k e m 220 představení			

V první polovině roku (do divadelních prázdnin) bylo nabízeno v budově Divadla Zdeňka Nejedlého stejně jako po prázdninách na jedno představení 861 sedadel. V budově Divadla Jiřího Myrona v první polovině 774 a ve druhé 764 sedadel.

183 operních představení navštívilo za celý rok	145.131	občanů
251 činoherních (z toho 130 v DZN 99.513 a 121 v DJM 83.736)	183.249	"
52 baletních	44.982	"
220 operetních	166.101	"
706 představení zhlédlo celkem	539.463	"

V nové sezóně je na večerní představení v obou divadlech 11.904 předplatitců, zatím co v předchozí sezóně, jejíž předplatitelé měli představení až do konce října 1955, bylo 9.714 předplatitelů. Počet studentských předplatitelů se v nové sezóně (od 1. 11. 1955) zvýšil ze 4.279 na 5.130.

V obou divadelních budovách byly pořádány obvykle v pondělí koncerty Ostravského komorního orchestru, Ostravského symfonického orchestru, Městského domu osvěty a estrády; byla zde také pohostinská představení jiných scén (Praha, Opava, Český Těšín, Teplice a j.). Šk

Vítězství v Divadelní žatvě

Na počátku sezóny jsme dychtivě čekali na zprávy z Prahy o tom, kdo zvítězil v Divadelní žatvě. S napětím čekala všechna naše umělecká tělesa, která hrála pro žatevní komisi v jarních měsících vždy dvě představení ze svých pozoruhodných inscenací. A jestliže se v roce 1954 stala opera SDO laureátem státní ceny, pak to byla v roce 1955 pro změnu naše opereta, která vyhrála Divadelní žatvu v oblasti operety. Však předejdu k tomu vítězství byla cena města Ostravy v roce 1954, kterou dostal operetní soubor za provedení československé premiéry lidové zpěvohry laureáta státní ceny Rudolfa Kubína „Pasekáři”. Tato lidová zpěvohra se zalíbila nejen žatevní komisi, nýbrž v památném žatevním představení ve Státním divadle v Praze-Karlině 26. září 1955 i Pražanům.

Kromě tohoto vítězství dostala navíc ještě sólistka operety *Liběna Astrová* za mimořádný pěvecký výkon v roli Lidunky v této zpěvohře zlatý odznak DŽ, zatím co operní režisér *Ilja Hylas* byl vyznamenán stříbrným odznakem DŽ za pozoruhodnou inscenaci Verdiho opery „Falstaff” i za řadu jiných zdařilých a režijně průkopnických inscenací. Sólistka baletu *Vlasta Pavelcová* byla vyznamenána stříbrným odznakem DŽ za vynikající taneční výkon v roli Odetty v Čajkovského baletu „Labutí jezero”. A tak také v roce 1955 ukázalo ostravské Státní divadlo, že jeho umělecká tělesa patří k čelným souborům naší vlasti.

Liběna Astrová v „Pasekářích”.

Ilja Hylas.

V. Pavelcová v „Labutím jezeru”.

Před koncem roku se konala — jako všude v závodech — také v SDO

výroční schůze členstva SDO

na které hodnotil ve výroční zprávě práci závodního výboru předseda s. E. Drahozal. Vyzvedl klady i nedostatky práce odborové skupiny v SDO a zdůraznil nutnost ještě pečlivější organizace, důsledného plánování, výrobních porad a potřebu větší spolupráce s ředitelstvím.

Bylo vyhlášeno vítězství operetního souboru v Divadelní žatvě — byli vyhlášeni ti, kteří byli dekorováni odznaky DŽ:

Liběna Astrová zlatým odznakem DŽ,

Ilja Hylas stříbrným odznakem DŽ,

Vlasta Pavelcová stříbrným odznakem DŽ.

Dále byli vyznamenáni u příležitosti zasedání ÚV svazu s.:

Antonín Brož za vynikající 40letou hereckou práci a

Bronislav Křanovský za rozsáhlou pomoc divadelním ochotníkům v rámci lidové umělecké tvořivosti — oba stříbrným odznakem „Vzorný pracovník ministerstva kultury”. — Za dlouholetou záslužnou práci o rozvoj českého divadelnictví dostali blahopřejné dopisy ministerstva kultury a stříbrné odznaky SDO:

Marie Stejskalová —

František Benoni —

Rajmund Pukovec —

Josef Šotek —

Rudolf Lampa —

Milča Pírková —

Emerich Gabzdyl —

Vladimír Brázda —

Předsedou nového závodního výboru pro další období se stal režisér operety Mojmír Vyoral.

1954. ročník 1. vydání — 1. vydání — 1. vydání — 1. vydání

VÝROČNÍ ZPRÁVA ČLOVĚKA

Naše země byla v roce 1954 v mnoha směrech úspěšně rozvíjena. V oblasti průmyslu a zemědělství byly dosaženy významné úspěchy. V oblasti kultury a vědy byly také dosaženy významné úspěchy. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení byly také dosaženy významné úspěchy.

Pro výhled na rok 1955 stanovila vláda cíle, kterých se chceme dobit. V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

V oblasti průmyslu a zemědělství chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti kultury a vědy chceme dosáhnout nových úspěchů. V oblasti zdravotnictví a sociálního zabezpečení chceme dosáhnout nových úspěchů.

- J. Štěpánek
- M. Vyoral
- Z. Hybler
- Fr. Krasl
- J. Krasl
- J. Krasl
- J. Krasl
- J. Krasl
- J. Krasl
- J. Krasl

Program vydalo Státní divadlo v Ostravě. Redakce Jos. Štěpánek, dramaturgická spolupráce M. Vyoral, obálka a kresby Zd. Hybler, fotografie Fr. Krasl. Vytiskly Ostravské tiskárny, n. p., prov. 02, Ostrava I, Hollarova ulice čis. 14.

Cena 0,90 Kčs.

T 10036